

demokratisk gevinst, som jeg synes vi skal være enige om at værne om.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg har ingen forventninger om, at jeg kan vinde kampen med fru Anne Bastrup om at få det sidste ord. Det har jeg for længst opgivet.

Jeg vil blot sige, når fru Anne Bastrup også benytter dette indlæg fra min side til at skævrive det, at det var ikke fakta. Det er at få forandret forholdene for efterretningstjenesten, jeg går efter, og jeg synes, at det modsatte bevises af den dér blot hvirvlen op, som jeg så hr. Søren Søndergaard også gjorde i denne her konkrete sag ved at henholde sig til hr. Albrechtsens brev til mig. Det var altså ikke et ønske om at få at vide, hvad det er, det drejer sig om. Og det er at få fundet ud af: Kan man give sådan en egenaces, når vi jo har klare sletningskrav til PET? Som fru Anne Bastrup levende har forfulgt, når det drejer sig om det åbne politiske krav til sletning i deres kriminalregister, så er der altså også klare sletningskrav i PET. Kan man så, når man har de sletningskrav, give egenaces? Kan det føre frem til noget? Eller er det bare at stikke folk blå i øjnene, hvis vi beslutter at lave en sådan egenaces, hvor PET alligevel må svare, at der ikke er nogen oplysninger, men hvor man derved ikke kan konkludere, om de har været registreret eller ej?

Derfor skal vi til bunds i det her. Derfor er jeg glad for, at regeringspartierne har stået sammen om at sige, at det her skal et fagkyndigt udvalg behandle, og det skal de svare på så hurtigt som muligt, og det vil sige inden for nogle meget, meget korte tidsfrister. Og det håber jeg selvfølgelig udvalget kan levere.

Tom Behnke (FP):

Som andre ordførere er jeg ganske enig i, at der er behov for, at vi har en efterretningstjeneste her i landet. Det kan nogle gange være et nødvendigt onde, men det er en nødvendighed, at vi har en efterretningstjeneste, som kan sørge for i hemmelighed at undersøge forskellige forhold, og som kan sikre, at man på behørig vis forhindrer, at der sker forbrydelser, kan forebygge, at der sker forbrydelser, og i det hele taget holde øje med, hvad der sker, specielt når vi taler om statens sikkerhed. Jeg skal henvise til, hvad der også blev sagt under beslutningsforslag nr. B 35 for et øjeblik siden, og jeg vil for ikke at gentage det hele nøjes med at sige, at jeg er ganske enig i den udlægning, som både

Venstres og De Konservatives ordfører kom med, men for så vidt også Socialdemokratiets ordfører var jeg ganske enig med i det, der blev sagt, og dermed også med justitsministeren.

Der er ingen tvivl om, at der kan ske fejl. Der er måske også sket fejl. Jeg mener ikke, at de fejl, der er kommet frem indtil nu, er så alvorlige, at det giver anledning til, at vi skal kræve endnu en undersøgelse, en egentlig undersøgelse af hele Politiets Efterretningstjenestes virksomhed, og dermed kan vi så heller ikke i Fremskridtspartiet støtte SF's beslutningsforslag.

Jeg vil også godt sige, at for mig at se er der ingen tvivl om, at det er justitsministeren som justitsminister, der har ansvaret for Politiets Efterretningstjeneste, har ansvaret for, at de overholder de spilleregler, de skal, og Folketinget må så have den nødvendige tillid til, at justitsministeren foretager det nødvendige, hvis der sker fejl i Politiets Efterretningstjeneste. Det er justitsministerens pligt at sørge for, at der bliver grebet ind, hvis der sker fejl.

Det er klart, at hvis det er sådan, at SF ikke har den tillid til ministeren, ja, så burde SF jo i stedet for have stillet et mistillidsvotum til justitsministeren. Det ville have været rene ord for pengene. Jeg kan så sige med det samme, at Fremskridtspartiet ikke ville støtte et sådant mistillidsvotum, i hvert fald ikke i denne her sag.

Må jeg så også sige til den diskussion, der udviklede sig på et tidspunkt med hensyn til, at Politiets Efterretningstjeneste skal indberette til skattevæsenet, når hemmelige agenter modtager penge i et eller andet omfang, at jeg synes, det er lidt af et paradoks, og jeg er egentlig lidt skuffet over, at de, der førte an i debatten, slet ikke kan se paradokset i det. For det første er det jo sådan, at hvis man er hemmelig agent, er man altså hemmelig agent, og så er det ikke sådan, at det skal fortælles til skattevæsenet og til de sociale myndigheder og til boligforeningen og alle mulige andre, at nu er man hemmelig agent. Så er man det jo ikke længere.

Den anden side af sagen er, at den, som indvilger i at arbejde for PET, tror jeg ikke er interesseret i, at skattevæsenet og en række andre myndigheder skal have at vide, at vedkommende arbejder for Politiets Efterretningstjeneste. Typisk er det vel også sådan, at den stillingsangivelse, der er i skattevæsenet og i personregisteret og lignende steder, går efter, hvor man har sine indtægter, så hvis man ud over sin SU